

AUTE

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 22 de desembre del 2017.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i els magistrats M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i M.I. Sr. Carles CRUZ MORATONES, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La representació processal de la Sra. J.R.M. va interposar demanda, de data 31.5.2016, contra X SA (en endavant X) i els Srs. J.P.M.P., H.C.N., R.C.N., F.B.P., R.C.M., B.R.S., S.D.R.P., J.C.P., C.L.B., X.C.T. i J.C.P.M.

En data 23.11.2016 la part agent desistia de la seva demanda i sol·licitava l'arxiu definitiu de les actuacions.

II.- Per Aute de 22.3.2017 es va resoldre:

“Primer.- Modificar el contingut de l'Aute de data 30 de novembre de 2016 en el sentit de confirmant l'extrem acceptar el desistiment presentat per la Sra. J.A.M., part actora, i afegint fent imposició tanmateix a aquesta darrera del pagament de les costes judicials ocasionades a

l'entitat X,S.A., i als Srs. J.C.P., J.C.P.M., J.P.M.P., S.D.R.P., X.C.T., R.C.M., F.B.P., H.C.N., R.C.N., C.L.B. i B.R.S., inclosos els honoraris d'advocat i procurador.

Segon.- Donar trasllat respectivament a les parts, dels escrits presentats en dates 10, 15, 16 i 17 de març de 2017, respectivament per les representacions processals respectives dels Srs. J.P.M.P., S.D.R.P., X.C.T., R.C.M., F.B.P., H.C.N., R.C.N., C.L.B. i B.R.S., als efectes escaients..”

III.- La representació processal de la Sra. J.A.M. ha recorregut en apel·lació l'Aute d'instància i, en data de registre 26.9.2017, ha presentat el seu escrit de conclusions, en el qual es contenen els greuges contra l'Aute esmentat.

La representació processal del Sr. B.R.S. va contestar a les conclusions, segons escrit de 17.10.2017, i va demanar la desestimació del recurs amb imposició de les costes processals a la part agent.

La representació processal de la Sra. C.L.B. va presentar escrit de contesta a les conclusions, de data 16.10.2017, en el que interessava la desestimació del recurs interposat contra l'Aute d'instància, amb imposició de les costes processals a la part agent i recurrent.

La representació processal dels Srs. H. i R.C.N. van formular llur escrit de contesta a les conclusions, de data 12.10.2017, segons el qual sol·liciten la desestimació del recurs i la imposició de les costes processals.

La representació processal de X i dels Srs. J.C.P., i J.C.P.M. va presentar escrit de contesta a les conclusions, de data 17.10.2017, en el que peticiona la desestimació del recurs i la imposició a la part agent de les costes processals originades en aquest procés.

En data 17.10.2017 la representació processal dels Srs. J.P.M.P., F.B.P., R.C.M. i S.D.R.P. presenten escrit de contesta a les conclusions del recurs interposat i interessen la desestimació del recurs de la part agent, amb imposició de les costes processals.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Carles CRUZ MORATONES.

FONAMENTS DE DRET

I.- La resolució d'instància imposa a la part agent les costes processals en consonància amb l'argumentació de l'Aute d'aquesta Sala de 28.9.2006.

Aquesta Sala ha tingut ocasió d'establir un criteri doctrinal al respecte del desistiment i de la imposició de costes en les seves resolucions de 28.9.2006; 27.5.2010; 27.5.2014 i en cas idèntic al present, en l'Aute de 30.11.2017 (TSJC 236/17).

Així, ha posat en relleu que el desistiment que resulta consentit per les parts litigants no ha de comportar imposició de les costes processals, com ressort de la lectura de la sentència d'aquesta Sala de 27.5.2010.

En canvi, quan es formula el desistiment per la part agent i la part defenent accepta aquest, però sol·licita la imposició de les costes processals, aquesta Sala ha establert una doctrina fonamentada en criteris objectius, sense que el Tribunal hagi d'estudiar o examinar els motius pels quals s'ha produït el desistiment.

En aquesta línia, els nostres Autes de 28.9.2006 i 27.5.2014, sense analitzar quines són les raons o els motius pels quals es desisteix del procés i, per tant, sense poder raonar, encara que solament als efectes del desistiment, si la demanda interposada es trobava emparada en una justa o raonable causa per a litigar o, pel contrari, es podia entendre que la demanda era notablement infundada o temerària, s'han posicionat en la línia objectiva.

L'aut de 27.5.2014, amb cita de l'Aute de 28.9.2006, conclou que *“fou l'actuació processal de la part agent... el que va motivar que aquests compareguessin amb representació processal i consultessin un lletrat i aquestes despeses, derivades directament de l'actuació de la part actora, constitueixen costes processals que han de ser rescabades. Així, quan la part agent decideix desistir del procés, sense que sigui transcendent a aquests efectes determinar per quins motius ho va fer, les despeses que la seva actuació processal ha causat en els defenents han de ser suportades per la mateixa”*.

I el mateix criteri i, per tant, consolidant la doctrina que motiva la imposició de les costes en un criteri objectiu enllaçat amb el desistiment, es va pronunciar el nostres recents Autes de 20.7.2017 i 30.11.2017.

II.- Les anteriors consideracions justifiquen que la Sala no hagi d'analitzar les al·legacions prèvies que efectua la recurrent respecte de la natura de la relació jurídica de dipòsit que la vincula amb l'entitat financera, ni l'aplicació de la normativa de consumidors de 13.6.2017, ni tampoc que la Sala hagi d'estudiar la demanda i el procés, només quant als efectes de decidir la imposició de les costes processals en un supòsit de desistiment, tota vegada que s'ha adoptat una doctrina que advoca per la tesi objectiva; és a dir, no s'ha d'estudiar cas per cas quina era la causa o el motiu per litigar i si aquest es podia considerar legítim o no, sinó que el desistiment comporta, quan no es troba acceptat per la part defenent, la imposició de les costes processals.

Hem d'afegir, a l'igual que en els nostres recents Autes ja esmentats, que es podria pensar que es tracta d'un supòsit excepcional, derivat de la carència sobrevinguda d'objecte, a l'haver recuperat la part agent el seu numerari, però no es pot oblidar que la demanda contenia també una pretensió d'indemnització per dany moral, fonamentada en l'existència de manca de diligència en la gestió, de la que també s'ha desistit i en relació a la qual es podria haver continuat el procés.

En definitiva, i, com ja vam també exposar en el nostre Aute de 20.7.2017, s'ha de ressenyar que *“...sense que el Tribunal pugui entrar a valorar el fons de l'afer, per tal de decidir respecte de la imposició de les costes, segons si l'acció exercitada esdevé raonable o fonamentada o, pel contrari, resulta temerària (al marge de posar en relleu*

l'existència d'un gran nombre de casos en els que cal estudiar amb detall el fons de l'afer per a decidir la prosperabilitat o no de la demanda), el desistiment no consentit o consentit de manera condicionada amb imposició de les costes processals, ha de portar a la imposició a la part agent de les costes processals de la instància, de conformitat amb la doctrina d'aquesta Sala".

III.- En desestimar-se el recurs procedeix imposar les costes per ell generades a la part recurrent de conformitat amb el que disposa el Codi 7,51,5.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs interposat per la representació processal de la Sra. J.A.M. contra l'Aute de l'Hble. Batlle de data 22.3.2017 que CONFIRMEM íntegrament. Imposem les costes d'aquesta alçada a la part recurrent.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-